

בטחון שבועי

אור חדש על מתיקות דרך "ויגבה לבו בדרכי השם" במשנת נובהרדוק.
מהגה"צ רבי יהודה מאנדל שליט"א מעי"ת לייקווד יצ"ו

נודה מאוד לכל מי שיכול
לסייע בכיסוי הוצאות
ההדפסה. אפשר לע"ג וכו'
בטל' 0583223498
כמו"כ אם ברצונך להפיץ את
הגליון (אפשר באופן מוגדל)
Bitachon Weekly
וכן את בביהכ"נ שלך או באיזורד,
נא להתקשר 0504154557

לע"ג מרת חוה בת ר' פינחס ע"ה ולזכות ר' מ.ב.א. שיחי'

פרשת תרומה שנה ב' גליון 11

ויקחו לי תרומה

תרומה – לשון הרמה. ועל אה"ח הק' (סוף פסוק ב') שכ' ע"ד רמז שנפש של ישראל תקרא תרומה. והענין שע"י נותנים – מתרוממים! וזהו היסוד של היהודי. – נותן עם רוממות. ואבינו הראשון נקרא אברהם מלשון רוממות, ומדתו – חסד. הדרך הטובה ביותר לקנות רוממות והערכה עצמית הוא על ידי שמתעסקים בעזרה לאחרים. (זה יכול להיות שמלמדים לאחרים או מסבירים להם את הגמ', או שמאירים להם פנים, או שמתפללים עליהם ועוד אין סוף חסדים שכל אחד ואחד יכול להתעסק אתם. אסיפת צדקה למשפחות שמכיר, כתיבת קונטרס שיש בה תועלת לאחרים).

(יש עוד דרך קצרה ומובטחת להתרומם. תקח שעה שלימה פנויה, ותרשום לעצמך 100 (!!!) ממעלותיך – חלק שאתה מאמין בהם וחלק שלא – אעפ"כ תכתוב ואף תשקר קצת – זוהי תרופה פלאי פלאים לרוממות הנפש – מומלץ מאוד!!).

ויקחו - הסבא מנובהרדוק צוק"ל היה אומר כל הנותן – נוטל. כמה שהנך משקיע בשביל אחרים, כך תקבל לעצמך יותר. ובאמת יש כאן גלגל החוזר כי לפעמים כדי שאדם יוכל להתחיל להיטיב עם אחרים, הוא צריך להאמין קודם בעצמו שהוא בעל מעלה ויש לו מה לתת ולהשפיע לאחרים. ולכן אם תתחיל לתת קצת, תתרומם בנפשך ואז תוכל לתת עוד ותקבל יותר ויותר רוממות בנפשך. פרשת משפטים, מלאה במצוות של דאגה לאחרים שהם שפלים ואומללים וכו', אבל המוסר הראשון בפרשה הוא – עבדי הם ולא עבדים לעבדים – תדע את ערכך הרם, ואל תמכור את עצמך להיות עבד לאחרים. **תזכור שאתה שייך להקב"ה, וערכך רם ונשא!!** אל תשפיל את עצמך ואל תעשה את עצמך נעבעך/מסכן, **חייך קודמים!** ואז תוכל להתחסד עם אחרים.

שאיפה לרוחניות ורוממות

עוד ענין יש בתרומה, והוא לרומם את השאיפות ואת ההסתכלות על העולם ועל החיים. [יסוד החסידות ושורש העבודה התמימה הוא שתברר ויתאמת אצל האדם מה חובתו בעולמו, ולמה צריך שישים מבטו ומגמתו **בכל אשר הוא עמל כל ימי חייו**. מס"י פ"א].

מטרת המשכן הוא שע"י כל ישראל ירימו את עצמם מעל השפלות של העוה"ז ויהפכו את עצמם לרוחניים. הקדש נקרא בפ"י חז"ל "גבוה", באידיש אנחנו מכנים את הקב"ה - "אויבערשטער" - "העליון". אם לא תעלה "מעלה מעלה" בע"כ תרד "מטה מטה". הרוחניות תמיד נמשל למשהו גבוה ומרומם – **מעל הטבע**.

בית המקדש גבוה מכל ארץ ישראל וא"י גבוה מכל הארצות. **"עולים"** לרגל. גם המזבח היה גבוה ועולים אליה בכבש, וההיכל וקודש הקדשים גבוהים משאר בית המקדש, שהוא ג"כ על הר הבית. ככל שעולים גבוה יותר, המקום קדוש יותר. אדם צריך כסדר לרומם את עצמו מעל הקטנות והטפשות של העוה"ז (כולל הדאגות, והעצבות המריבות והתאות והדמיונות). הלומד תורה לשמה זוכה שהתורה "מגדלתו ומרוממתו על כל המעשים" (אבות ו' – א'). כשאדם מביא קרבן חטאת, מזים את הדם על הקרנות של המזבח (ובשאר קרבנות – כנגד הקרנות) שהם בולטים למעלה במזבח. שעל ידי קרבנו הוא מתכפר ובכך מתרומם מעל העבירה שהיה לו. הלויים היו מרוממים על ידי השירה שלהם שהיה על "מעלות" הדוכן. (אין לך דבר שמרומם יותר ומתוק יותר, מניגון לבבי יהודי [א הארציגע אידישע ניגון] - שזה מרגיע אותך ומוציא אותך מכל דאגותיך בעוה"ז).

עבודת ה"פרטים" בנובהרדוק

רבינו גרשון ליבמן זצ"ל היה אומר – **מי שמפחד מאנשים הוא במאסר עולם!!**

תיגש לראש ישיבה או לגביר ותגיד להם "בוקר טוב!! אל תפחד מהם!" – (יתכן שהם מפחדים ממך יותר ממה שאתה תפחד מהם!)

בנובהרדוק היו מדברים דוקא ברבים ונגשים לעמוד, כדי להשתחרר מאימת הציבור וכו'. (זה היה נקרא "פרט"), והוא מעשה יוצא מן הכלל, שמחנך את האדם). **ברגע שהשתחררת מ"מה יאמרו הבריות" אתה נולדת מחדש!!**

הקב"ה רוצה שיהודי ישיר וירקוד, וישכח את כל ה"פעקלאך" (חבילות) שלו ע"י שבוטח בו ית'. אנשים שרואים תמיד קשיים ורע, ושדואגים ומפחדים מאנשים ומהדיעות שלהם, נשארים שקועים בעולם הזה. הקב"ה ברא אותנו כדי שנעבוד להיות חיובי ולראות טוב. ההצלחה בזה זה מתנת שמים, והעיקר שאנחנו נשקיע בזה כוחות ועמל. **תשתדל** לדבר חיובי בעיקר כשאתה במצב רוח לא טוב. תלמד מוסר חיובי ומרומם, ותשאל ותשמע עצות על זה. ובעיקר תתפלל ע"ז **בלי הפסקה**. תתאמץ להודות להשי"ת יותר ממה שאתה מבקש ממנו.

כל מדה – לטובה

הדרך היחידה ליהנות בעולם הזה

בעלי המוסר היו אומרים שהדרך היחידה ליהנות בעוה"ז הוא ע"י **שחיים גבוה יותר ממנו**, (מהעוה"ז). הכרתי בעלי מוסר שעברו בחייהם הרבה קשיים, אבל כיון שהשקיעו במוסר התרוממו כל כך, שהיה מאוד קשה אח"כ לשבור אותם. **מאחורי כל קושי ראו את השי"ת אתם, ודעביד רחמנא, לטב עביד**. הכרתי צדיקים שהיה נראה שתמיד צוחקים. [כגון המשגיח זצ"ל הגה"צ רבי נתן וואכטפויגל] **בעל הבטחון צוחק הרבה כי הוא גבוה כ"כ מעל כל העניינים הקטנים של עולם הזה!** מי שהוא רוחני הוא מעל הכל, הוא רואה תמיד טוב, הוא רגוע, סולה, שמח ובוטח. מרומם את עצמו ונותן לאחרים, ומתעסק עם חסד. מי שעובד על עצמו לשמוח בשבירת המדות ולשמוח כל פעם שמתגבר על רצונותיו וטבעיו, מתרומם מאוד. ספרים על שמחה ובטחון [במיוחד מדרגת האדם] יעזרו לך ליהנות ממהלך של שבירת המדות. מתי יגיעו מעשי למעשי אברהם יצחק ויעקב. **תשאף לגבוה ביותר** תצייר בראשך תמיד הגדולים שמלמדים אותך לחשוב גדלות, ותזכור שעם בטחון בהשם זה אף פעם לא מאוחר **מדי ליהפך לאדם גדול**. גם אם לא תצליח תקבל שכר על הרצון.

תולעת שני

הנה בתכלת וארגמן התורה לא פרשה מאיפה מקבלים הצבע, רק כאן. ועוד יש להתפלא, הרי כתוב שאם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו, והיינו שהחוט של תולעת שני שהיה על ראש השעיר המשתלח ה' סימן לחטא, וא"כ **מדוע צוה הקב"ה להשתמש בצבע זה דוקא במשכן**, ולא עוד אלא מעל המשכן היו עורות אילים מאדמים, ולמה דוקא בצבע זה הבולט כ"כ ומרמז על חטא, והרי כל המשכן בא לכפר על חטא.

והנה מצאנו כששמואל בא למשוח מלך על כלל ישראל ראה את כל בני ישי, וכשהביאו את דוד, ראה שמואל שהוא אדמוני (שמואל א' ט"ז י"ב, ובמפרשים שם) ופחד שהוא שופך דמים כעשיו, והשי"ת אמר קום משחהו כי זה הוא, ושוב רואים שדוקא האדמוני הוא הרצוי. והנה דוד המלך אמר (תהילים כ"ב) ואנכי תולעת ולא איש, וזהו מדת הענוה – מודה על האמת, וחוזר בתשובה. וחז"ל פירשו שאע"פ שהוא אדמוני, הוא ראוי להיות מלך כי הוא הורג רק על פי הסנהדרין, והיינו שמכוון מידה זו של אדמוני – לטובה. וזה שייך למה שאמר ואנכי תולעת – עניו שכיון שהוא עניו אינו הורג כרצונו, אלא רק ע"פ הסנהדרין. ויותר מזה שבחובת הלבבות כתב שחסיד אחד אמר ששמח כשתלמידיו נכשלו בחטא כי זה מציל אותם מגאווה שהוא חמור יותר מהחטא. וא"כ מי שהוא תולעת יש גם חלק טוב בעבירות שלו!

ואפשר שזהו הרמז בתולעת שני. התורה אומרת לנו – גם מי שיש בו מדות של רוצח. אם ישתמש בהם בענוה, יוכל לכוון אותם לטובה. **האדום בשליטה הוא הדבר הרצוי והיקר ביותר**. מעתה אל לנו להתלונן על מדות לא טובות שמקננות בתוכינו כמו כעס, עצבות, קנאה, תאוה וכבוד. הקב"ה ברא אותך דוקא באופן זה כדי לראות אם תקבל את חסרונותך בענוה ותשתדל להשתמש במדותיך רק לטובה, אז אתה ראוי למלכות! כי אם אתה מושל ומלך על עצמך, אז אתה ראוי גם להיות מלך על כלל ישראל ועל כל העולם!

הכבוד – לטוב ולמוטב

אמר החזון איש זצ"ל: מי שתמיד נעלב וכועס ומקפיד על כבודו, זהו סימן שהוא קטן. אנשים שיש להם קשר עם הקב"ה, חושבים גדלות, וקטנות הכבוד אינו מפריע להם. הדאגה על כבודך ולעשות רושם טוב על אחרים גורם לך שפלות הנפש.

ספרו לי על האדמו"ר מקפישניץ זצ"ל – שהוא היה חושב תמיד על אחרים, הוא אף פעם לא כעס או הקפיד. ואף כשנאצים ימ"ש הכריחו אותו לנקות את הרחובות זה לא הפריע לו.

אדם רוחני אינו מודד את עצמו עם אחרים. הוא יודע שהצלחתו בידי שמים, ונהנה מהלימוד שלו ומהתפלות והחסדים שלו, ואין לו זמן לקטנות!! (וע"ע "נובהרדוק").

והנה כשאמרנו לדוד שע"י שהרג את גלית, יתחתן עם בת שאול ענה "מי אנכי ומי חיי משפחת אבי בישראל כי אהיה חתן למלך". (שמואל א' י"ח י"ח). כאן רואים את ענותנותו של דוד. וכן אמר לעבדי שאול (שם פ' כ"ג) "הנקלה בעיניכם התחתן במלך, ואנכי איש רש ונקלה". אבל אח"כ כתוב: (פ' כ"ו) "וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך".

יש זמנים שאדם צריך להשתמש בכח הכבוד כשזה עוזר לו להתעלות. ולמשל במושגים שלנו, אם ע"י כבוד יהיה לו דחיפה לגמור ש"ס או הכלל הוא שמתוך שלא לשמה בא לשמה. אם רודפים אחר הכבוד שלא לש"ש, אז הכבוד גורם לקטנות. וסימן לדבר שאז הכבוד גורם לקנאה ושנאה. אבל אם משתמשים בכבוד לש"ש, אז הוא כלי שיביא אותו לגדלות ונכון להשתמש בו.

סיפור: פעם סיפרתי לפני בחורים על אחד שנגלה לידידי וסיפר לו שאין לו מנוחה בשמים כבר שלשים שנה משום שלא עבד על הכעס שלו. אחרי השיעור ניגש אלי בחור ואמר שהפחדתי אותו, כי זה עתה נשלח מהישיבה שלו, משום שהי' כסדר כועס על הרבנים שם. שמת' לב שיש בו הרבה חיות וגעשמאק. וספרתי לו שלא לפני הרבה זמן פגשתי בחור אחר שהי' לו ג"כ אותם תכונות, והוא זכה להציל הרבה בחורים אחרים שרוחניותם היה בסכנה, מכיון שידע להבין ללבם, וגם הוא יוכל בעזרת השם להשתמש בכוחות הגדולים שיש לו, להבין ולעזור לאחרים! הוא נרגע מיד.

זה הכלל – אין מדה שאין לו צד טוב – צריך רק לדעת לכוון אותו!

נובהרדוק

- שמעתי מהגה"צ רבי יענקלה גלינסקי זצ"ל שכשהנאצים ימ"ש הגיעו לביאליסטוק היה שם 60 בחורים שהחליטו לא לברוח. הם הבינו שלהיות אצל הקומוניסטים ימ"ש שנלחמו עם הנשמה, זה אולי הצלת חיים גשמיים, אבל סכנה רוחנית, ועדיף להיות תחת ידם של הנאצים ימ"ש. הוא אמר שהוא היה שם וגם רבינו גרשון ליבמן והזכיר צדיק נוסף שאני משמיט את שמו כמו שאבאר.
- ראש השנה לאחר שהצדיק הזה נפטר, סיפר עליו רבי פנחס מנחם מלאך זצ"ל (עוד נובהרדוקער כאן באמריקא) סיפורים על גדלותו. באותו לילה הגיע אליו הנפטר בחלום, וביקש ממנו להפסיק לספר עליו דברים (היה קשה לי להאמין לסיפור זה, כי לאחר שהוא כבר בעולם האמת מה איכפת לו שמספרים עליו כאן, אבל בדקתי את הסיפור עם נכד חשוב של רבי פנחס מנחם).

לימודים מהארון

מבית ומחוץ תעפנו

הארון עצמו עשוי מעץ, שאין לו חשיבות כ"כ, אבל הוא מצופה זהב מבית ומחוץ. וזה בא ללמדינו: גם אם אתה מרגיש שאין לך חשיבות ואולי עברת עבירות ואפילו חמורות ח"ו, **אעפ"כ תמשיך להתנהג כצדיק ותתפלל בכוונה גדולה ותלמד בהתמדה.** "תצפה" את עצמך בזהב מבחוץ. וגם מבפנים תזכור שבאמת אתה מצופה זהב. והיינו שבאמת הפנימיות שלך לא התקלקלה ואתה עדיין זהב – צלם אלקים, ויהודי קדוש עם נשמה קדושה, עם המון כוחות שמחכים לך לידי התגלות. זכרונו צריך להיות תמיד מלא מכל הדברים הטובים שעשה בחייו (שמשולים לזהב), ולא יעשה עיקר מהטעויות שלו ומחסרונותיו (חוץ מביוה"כ כשזה מביא לו תועלת). למדנו בפרקי אבות (ב' י"ג) ואל תהי רשע בפני עצמך. **כמה שתראה בעצמך יותר טוב, אתה בונה את עצמך להיות טוב וכדאי לרשום מעלותיך!**

זר זהב סביב

הכתרים של תורה, כהונה, ומלכות מלמדים אותנו פרטיות (privacy) כתר הוא כמו גדר. כל אחד צריך בעבודת השם גדר לחשוב רק על העבודת השם שלו, בלי לערב עבודות של אנשים אחרים שזה יקלקל את כל המציאות שלו. אל תקנא באחרים וגם אל תזלזל בהם! [גם אל תחשוב מה אחרים חושבים עליך – אתה בתוך הגדר והכתר לבד עם השי"ת!]. סוחר טוב לומד על טיב סחורתו במשך השנים. אתה צריך ללמוד כסדר על טיב מעלותיך הנפלאות שהשי"ת נתן לך בשביל עבודתך. זה חטא לאבד, או לא להכיר אפילו חלק ממעלותיך – אתה צריך להעריך את כל ה-100% של עצמך!!! אל תשכח אפילו מחמאה (קאמפלימענט) אחד ששמעת לפני 10 שנים!! הכל יכול לבא לידי שימוש ולחזק אותך!

- ולכן אף על פי שהייתי רוצה שיתגלה גם אלי בחלום כדי שאפסיק לכתוב עליו (!) אני רוצה לעשות הדבר הנכון, ולכן השמטתי את שמו! ואכתוב מה שידוע לי עליו בלי שם. אחד העקררים שלו, שהיה במלחמה נגד הכבוד. שמעתי מבנו שאע"פ שאביו היה תלמיד חכם עצום ומתמיד גדול הוא מעולם לא אמר דברים מיוחדים ומושכים במוסר.
- הוא היה פשוט מאוד, ואלו שרצו לדבר אתו בענייני עבודת השם, לא הצליחו להוציא ממנו משהו מיוחד. שמעתי שהוא היה מומחה שתאבד את "התיאבון" ממנו מהר מאוד. אעפ"כ בכתבים שלו מצאו יסודות נפלאים ומיוחדים מאוד.
- תתאר לך חיים של הסתרה – דוקא להסתיר את כוחך בעוד שיש לך את הכוחות והכלים להיות דרשן נפלא!! רבינו גרשון ז"ל היה באותו הדרך, כשהוא אמר שיחה היה קשה לי להשאר ער! זה לא היה מושך, כי הוא ג"כ בדוקא הסתיר את עצמו. היה בישיבה של רבינו גרשון (בצרפת) משפיע אחר שדיבר באופן מיוחד והשפיע על הרבה תלמידים, אבל רבינו גרשון החליט שזה יהיה מדי הרבה כבוד בשבילו, והעדיף להיות תמים ופשוט.
- פעם אחת, בחתונה של בנו שהגה"צ רבי משה סאלאוויציק זצ"ל, רבינו גרשון בטעות אמר דרשה נפלאה במיוחד, ואנשים באו אח"כ לומר לו כמה היה מיוחד. רבינו לא היה יכול לסבול הכבוד שקיבל ולכן הוא ביזה את עצמו כדי להוריד את הכבוד שקיבל!

- המדרגות האלה אינן בשבילנו בכלל. אבל בפעם הבאה שתדבר ותרגיש שאנשים לא התפעלו מהדרשה שלך, אל תרגיש רע כל כך! תזכור איך יהודים גדולים החזיקו את הכבוד לרעל כ"כ חמור וברחו מהכבוד בכל נפשם!
- מצד שני הגר"י גאלינסקי זצ"ל היה דרשן מושך מאוד ומלא הומור (humour) ואינטרסנט (מענין) מאוד בנובהרדוק כל אחד קיבל הדרכה, אם למאוס בכבוד או אדרבה להשתמש בכלים שהשי"ת העניק לו. מהו המרשם (prescription) בשביל השלימות שלו! כל אחד שונה מחבירו.

הצדיק הנ"ל, בעיני הציבור, היה בן תורה עצום, עמל בסוגיות הש"ס בהתמדה נפלאה. אבל בחייו הפרטיים הוא היה נובהרדוקער ובעל מוסר גדול. שמעתי מילדיו, שהוא חונך אותם בעיקר ע"י **דוגמא**, במקום לומר להם מה לעשות. הוא היה בשביל תמונה של התמדה ואצילות המדות, הטבה, ודאגה לאחרים. עוד שמעתי מבנו שהוא הרגיש שעיקר ההצלחה בחינוך אביו, היה על ידי התפילות הרבות ששפך על ילדיו.

מי שרחוק כ"כ מההסכמה של אנשים אחרים, יש לו קשר אחר לגמרי עם השי"ת. הוא מרגיש את המציאות של השי"ת יותר מאשר המציאות של האנשים שמסביבו!! ובודאי שלתפילות שלו יש כח אחר לגמרי בשמים! היה ידוע במשפחה שלו שיש לו רוח הקודש. האישיות שלו (personality) היה בנוי ומוצק במיוחד. סולם מוצב ארצה, בלי שום הוה אמינא של גאווה, כעס, קנאה, שנאה ודאגה. ראו את בטחונו בדרכו, ואפילו בצורת הליכתו, כי הכל היה ברור לו!

הוא היה כל כולו כח וחזק, בלי שום חולשה. היה ידוע כאחד האריות שבחבורה בנובהרדוק שלפני המלחמה בשביל גדלותו בתורה ובמוסר. שמעתי שבצעירותו הוא חיפש דוקא ש"ידרכו עליו" כמה שיותר, עד שזכה להשתוות! הוא כבר לא הרגיש כלום! (כמובן - חוץ מהצרכים של אחרים).

לא היה לו שום הנהגה שונה מאחרים. אפילו שמונה עשרה ארוך לא היה אצלו, הוא לא בלט במשהו מיוחד בשום ענין. הוא לא רצה למשוך תשומת לבם של אנשים סביבו בשום הנהגה. הוא היה באמת רק עם השי"ת!

שמעתי שכששמע שהפסיקו (או מיעטו) בלימוד המוסר באיזה ישיבה, הוא נמצא באיזה פינה בוכה על זה. את כל גדלותו הוא היה חייב ללימוד המוסר במיוחד עם החינוך של נובהרדוק. הוא אמר לי פעם שאם יש לאדם איזה הרגש במוסר שמחזק אותו, הוא צריך להחזיק בה לפחות שבוע שלם ולא לאבדו. (הוא הביא מאדם גדול שאמר שלכל אדם צריך איזה הרגש חדש כל יום לחזק אותו כל אותו היום). הוא דיבר גם על שמירה על מה שיוצא מפיו.

בשנים האחרונות הוא סבל ממחלה שמקשה מאוד על האדם רח"ל. מי שביקר אותו סיפר שכשראה אותו, היה נראה כאילו אינו סובל בכלל! אני זוכר את רבי

ועשו לי מקדש – כח התפילה

כשאנחנו מתפללים יש לנו מצוה לעמוד כנגד מקום המקדש והכרובים. זה עוזר לנו לחשוב על השי"ת ולא על הטבע.

וז"ל הספורנו על הפסוק ושכנתי בתוכם (כ"ה ח) ככל אשר אני מראה אותך וכו' (שם פסוק ט'): אשכון ביניהם לקבל תפילות ועבודתם, באותו האופן שאני מראה אותך שכנתי בהר, על הכפורת בין שני הכרובים עם תבניות המשכן ועם תבנית כל כליו עכ"ל.

כח התפילה הוא עצום. בתנאי שאתה מאמין בו. ידיד שלי היה לו קשיים עם יצרו הרע. פעם הוא שמע שיחה מהצדיק רבי דן סגל שליט"א שאמר "תמשיך להתפלל וד' יושיע אותך מיצרך הרע". אע"פ שאותו אדם תמיד היה מתפלל ע"ז, אבל עכשיו שהאמין בכח התפילה, התפילות שלו פעלו ישועתו!

הרבה שואלים למה אין אנו יכולים לזכות לקבלת התפילות שלנו כמו שזכה עתניאל בן קנז, ויבא ד' אשר שאל, כמבואר בגמ' (תמורה ט"ז)? התשובה, שלעתניאל היה שמות עתניאל, יעבץ, ויהודה. עתניאל שענאו קל. **טעם א'. יעבץ** מלשון עצבות – הוא היה ממש מדוכא מזה שאין לו תלמידים, תפילה כזאת אינה חוזרת ריקם. **טעם ב'. יהודה** מלשון הודאה. הקב"ה ידע שכשיביא לו את מה ששאל הוא יודה לפני ד'! לצערינו הרבה אנשים מוצאים דבר חדש להתלונן מיד לאחר שמקבלים מהשי"ת את הדבר הראשון!
הקב"ה אוהב את האנשים שמודים!

פנחס מנחם מלאך ז"ל שסבל מהמחלה הידועה, וכבר לא היה יכול לדבר ואעפ"כ החיוך שעל פניו קרן משמחה כמו תמיד! וכן ראיתי אצל כמה נובהרדוקער'ס. זה כאילו אינם חיים כאן בעוה"ז. הסבא מנובהרדוק באמת אמר – כדי לעבור את חיי העוה"ז בהצלחה, אתה צריך להיות בעיקר בעוה"ב!

שמעתי ווארט בשמו (אך לא הצלחתי לברר שזה באמת ממנו) בתחילת המגילה כתוב ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה. ואח"כ שהמן גזר עליה, כתיב ולא קם ולא זע ממנו – עוד יותר חזק. בנובהרדוק כשהמצב מחמיר לוקחים את זה כסימן שהישועה קרובה, ורק מנסים בשמים לראות אם יתייאשו, ולכן גם מרדכי התחזק עוד יותר! עוד שמעתי עליו שבסביר היו מחלקים מחמת הקור העז כוס מים חמים בבוקר ובערב, כי בלי זה היה פקו"נ. הצדיק הזה ראה שזרועו קפואה לגמרי ולא שייך להניח עליו תפילין, ולכן היה לוקח את הכוס בבוקר להפשיר את זרועו בשביל מצות תפילין, לא הצלחתי לאמת את הסיפור, אבל זהו באמת מתאים לנובהרדוק להחשיב את הרוחניות ולזלזל בגשמיות!

הזכרתי שהצדיק הקפיד על כבוד אפילו לאחר שהגיע לעולם האמת! קשה לי להסביר דבר זה. אבל זה ברור שיש קלקול גדול בדור זה של התפעלות מהצלחות של בני אדם בשר ודם, ומרצון להסכמה מאחרים על ההצלחות שלנו זהו קטני אמונה. גם מי שגדול ברוחניות אנו חייבים לזכור שרק הקב"ה מונח מאחורי הצלחותינו!

שמעו ותחי נפשכם! לשיעורי הרב - בקו השגחה פרטית בטלפון 02-3011300 ובקו ישיר 02-3011906

או בקול הלשון בטל' 03-9290709 - 93-4-1 לאנגלית 112, לאידיש 1-3, לעברית 4

להארות והערות והשתתפות בהפצה: 0504154557 להפצה בירושלים: 0583223498 לקבל במייל: A7171474@GMAIL.COM

FOR BITACHON WEEKLY IN ENGLISH – thenewbitachonweekly@gmail.com